

N:o 102.

Af herr **N. Jönsson** i Gammalstorp, *om ändrad lydelse af 5 § mom. b i gällande bevillningsförrordning.*

På grund af stadgandena i 5 § mom. b i Kongl. Maj:ts nådiga förordning angående bevillning af fast egendom samt af inkomst hafva torpare och husmän på landet för sina små husbyggnader, oftast icke värda mera än två- à trehundra kronor, blifvit taxerade samt åsatta fastighetsbevillning. Det har enligt mitt förmenande icke varit lagstiftarens mening, att sådana små huskojor skulle åsättas bevillning. Bevillningen för sig sjelf är ju obetydlig, men den medför i släptåg utgifter till kommunen, som vanligen äro många gånger större. Det kan icke vara rättvist, att dessa fattiga människor för sina små huskojor, hvilka med undantag af deras lilla obetydliga bohag oftast utgöra deras enda egendom, skola härför åläggas afgift till stat och kommun.

På grund häraf vågar jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen ville besluta, att 5 § mom. b i Kongl. Maj:ts nådiga förordning angående bevillning af fast egendom samt af inkomst får följande förändrade lydelse:

b) Å annan fastighet:

för tomt i stad, köping och dermed jemförlig ort;

för åbyggnad å sådan tomt;

för lägenhet med tillhörande åbyggnad, då lägenhetens hufvudsakliga värde utgöres af åbyggnaden *samt uppgår till minst femhundra kronor;*

för byggnad, belägen på jordbruksfastighet, men icke afsedd för det derå drifna jordbruk eller dit hörande näring;
för fiske, som är i jordebok särskildt upptaget; samt för frälseränta.

Stockholm den 29 januari 1891.

Nils Jönsson,
Gammalstorp.

N:o 103.

Af herr **A. G. Björkman**, om ändrad lydelse af 1 § i förordningen angående förbud mot lotterier m. m. den 6 augusti 1881.

Alldenstund det visat sig, att författningen af den 6 augusti 1881 angående förbud mot lotterier o. s. v. är bristfällig i så måtto, att *annonser* om lotterier visserligen äro förbjudna att ej förekomma, men i stället vinstlistor obehindradt få publiceras i tidningarna, ehuru de vida mer än annonser uppmuntra till lotterispel, och dylika vinstlistor ända till tolf (12) gånger om året publiceras i en del tidningar, lockande otaliga summor ur folkets fickor, tillåter jag mig föreslå, att Riksdagen måtte besluta, att 1 § af ifrågavarande förordning erhåller följande lydelse:

Lotteri om penningar eller penningars värde må ej för allmänheten inrättas och öppnas, och vare ej heller någon tillåtet att för egen eller annans räkning utbjuda eller afyttra lott eller annat bevis om rätt till delaktig-